NADĚJáčEk

ROČNÍK III./ ČÍSLO 6 ČERVEN 2015

„o. s. Naděje pro všechny“

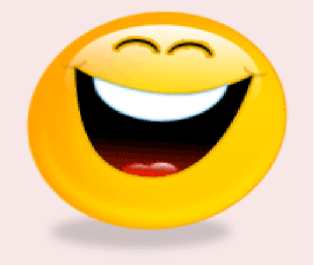

Radost

„Jednej tak, abys byl šťastný, ne aby ses šťastným jen zdál“, *řekl neznámý autor. Projevy radosti a štěstí jsou různé. Někdo se jen tiše usmívá, jiný se směje tak nakažlivě, že rozesměje všechny kolem a někdo radostí skáče. Nejupřímněji radost asi projevují děti. Radost a štěstí by na člověku měly být vidět a lidé mají pocit štěstí rádi. Jak toho ale dosáhnout? Každého naplňuje štěstím něco jiného, někoho láska, jiného dobrá práce, děti, přátelství, pocit, že někomu mohu pomoci, či udělat radost druhému.*

Je dobře, že smích dovede být nakažlivý. Mistrem na to byl Vlasta Burian a jeho pověstné „záchvaty“ smíchu. Někdy nás rozesměje pouhá maličkost v tom správném okamžiku a najednou se nemůžeme přestat smát. Bolí nás břicho, slzí oči a přesto jsme v tu chvíli viditelně šťastní a radostní. Když se člověk na člověka usměje, je svět hned kapku hezčí. Nešetřeme úsměvem a nestyďme se radovat, když je nám dobře. Nakažme i své okolí nejhezčí nákazou, jaká na světě existuje.

Chcete-li nám jakkoli pomoci … www.nadejeprovsechny.cz

Golf bez golfu :) a Rešovské vodopády

V pátek 19. 6. 2015 jsme se chystali do Klimkovic. Opět nám byl nabídnut profesionálním golfovým trenérem Ing. Jiřím Maglenem trénink golfového odpalu, který jsme už absolvovali s velkým nadšením minulý rok. Počasí nám tentokrát nepřálo, chvíli jsme byli na kafe a jiné dobroty v hlavní budově Klimkovických lázní, ale pak jsme se rozhodli pro změnu plánu a vyrazili na tzv. Mexiko. Po procházce k Mexiku nás čekala další dobrota v podobě tvarůžek, limonády, prostě na co měl kdo chuť. Počasí se mezitím umoudřilo, ale už se nedalo nic dělat. Odpoledne jsme si prostě užili sice jinak než bylo původně v plánu, ale dobrou náladu nám to nezkazilo:) Máme slíbeno panem ing. Maglenem, že si vše vynahradíme v jiném termínu.

Rešovské vodopády

Na tuto akci jsme vyrazili v pátek 26. 06. 2015, sraz tradičně na nádraží Ostrava-Svinov, kabely a batohy do auta a odjezd vlakem směr Bruntál v 16:09. V Bruntále jsme přestoupili na autobus. Jenže to nebylo tak jednoduché, jak by se na první pohled zdálo. Rekonstrukce autobusových stanovišť vnesla do všeho zmatek. Pobíhali jsme kolem zastávek a po Sherlokovsku dedukovali, kde máme čekat na příjezd autobusu. Nakonec jsme slavili úspěch a odjeli autobusem do Rýmařova. Opět nastává podobná a nám již dobře známá situace, tápeme, kdy vystoupit. Zastávka autobusové nádraží prostě zase neexistuje. Od řidiče se dovídáme, že je rozkopané a my pár minut po půl sedmé večer vystoupili u jakési oplocené ohrady. Tady už čekal Láďa s autem, naše věci měl už vyložené v místě ubytování a poté začal fungoval, jako „kyvadlová doprava“. Postupně odvážel do Rešova skupinky nejslabších chodců, ostatní jdeme svižně pěšky kolem polí a lesů. Poslední z nás dorazili do penzionu Nad vodopády krátce před osmou hodinou. Naše žaludky už volaly po přídělu živin,

takže jsme se vrhli na večeři v podobě námořnického masa s rýží. Žízniví a mlsní pak ještě oblehli bar a nakoupili si dobroty. Jeden po druhém jsme se ubytovali, někteří dívali na TV, kde běžel film 101 dalmatinů, a pak docela unavení šli do hajan. Ráno jsme se posilnili u snídaně. Byl nachystán obložený talíř, na kterém byla rybí a vajíčková pomazánka, šunka, sýr a zelenina. Nechyběla nabídka marmelády, paštiky a medu. Poté se oblékli do turistického, bylo docela pěkné počasí, nepršelo a ani nebylo vedro.

Obyvatelé Rešova jsou vtipní a hraví.

DĚKUJEME

panu Vítězslavu Bednaříkovi

za nezištnou podporu našeho sdružení

Narozeniny slaví:

LUKÁŠ

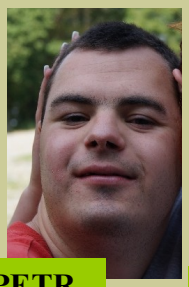
PETR

MAGDA MICHAL

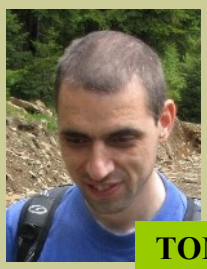
TOMÁŠ

Na hradě Sovinec

Rešovské vodopády — pokračování

Jednoduše ideální podmínky pro pěší výlet na hrad Sovinec. V naší výbavě nechyběla bohatá svačina. Vesnice Rešov je vtipná a barevná.

Vykračujeme si po žluté značce, nejdříve přes louky, pak se turistické značení stáčí do lesa, který vypadá spíše jako nepropustná džungle :) Cesta vede většinou z kopce, pomáháme si navzájem, abychom to všichni zvládli.

Po nějaké době zjišťujeme, že nejdeme naplánovanou trasou:), ale jelikož všechny cesty stejně nakonec vedou do Sovince ... :)) a zpět už to nemá smysl, tak dojdeme až dolů k silnici. Jirka šel dobrovolně na průzkum, aby zjistil, kam dál. Jít po asfaltce jsme měli trochu obavu, ale dozvěděli jsme se, že je uzavřená, takže potkat auto budeme moci jen výjimečně. Paráda! I cestu kvůli nám zavřeli a my mohli jít pohodlně a bez obav z hustého provozu, který tady běžně je. Jakou jsme z toho měli radost, můžete vidět na další fotce, kdy právě naše „letadlo“ pomocí křidélek sklopilo vztlakovou sílu a zatáčí doleva :)

Letadlo do Ráje odlétá ...

Cesta nám ubíhá. V údolí marně lovíme signál, nemůžeme se spojit s naším doprovodným vozidlem:(Neprší a kolem půl dvanácté přicházíme na rozcestí s červenou značkou, máme hlad, tak odpočíváme a svačíme na co má kdo chuť. Koláčky, šáteček se špenátem, chléb a sekaná. Jablíčko a pitíčko:) Opravdu chutná svačinka.

Jdeme dál po červené značce a potkáváme Lenku s Láďou, kteří nám jdou naproti. Cesta vede do prudkého kopce, tak se naše skupinka trhá. Každý má jiné tempo a někdo více či méně sil. Jdeme lesem ve stínu. Místní chlapi kácí v lese sušky a my vyhlížíme první známky blízkosti hradu Sovinec. Uf.. Nakonec se ukázal v průhledu mezi stromy a ploty, půlka naší cesty je za námi, a teď směr historie. Prohlídku vedla mladá slečna v dobovém kostýmu, Kuba nelenil a ulovil společné foto:) Viděli jsme spoustu zajímavých věcí, jako například výstavu slovinského umělce Silvana Omerzu - "Loutky a automaty". Mohli jsme si potěžkat dětskou drátěnou košili vážící cca 7 kg a dělovou kouli. Myslím si, že se všem líbilo. Komentář byl doplněn zajímavostmi a povídkami o hradní minulosti, nalezených kostrách pod hradem, což některé velmi fascinovalo. Nejen že jsme si to užili, ale také jsme načerpali nové vědomosti.

Čekala nás cesta zpět. Malá skupinka těch, co už byli hodně unaveni odjela s Láďou. Nás čekalo nějakých 9 km na zpátky. Cesta k rozcestí, na kterém jsme svačili uběhla rychle, pak pokračovala do kopce, opět do kopce a do ještě většího kopce... A my měli pocit, že cesta vzhůru neskončí, jako kdyby někdo rozsypával větší a větší matrjošky.

Odměna nás ale neminula. Na loukách, na vrcholu náhorní plošiny, přes které jsme šli jsme si dopřávali sladké lesní jahody, do kterých jsme se s chutí pustili.

Už nás všechny bolely nohy. Toužebně jsme vyhlíželi špičky střech domků v Rešově. Dočkali jsme se … došli do penzionu a rychle se převlékali do plavek, protože bazén byl další slíbenou odměnou za celodenní námahu. Studená, nestudená, do vody jsme postupně vlezli či skočili téměř všichni a naše těla se oddávala blahodárnému odpočinku ve vodě. Nu i když odpočinek asi není to správné slovo :) Nakonec se koupali i ti, kteří to původně neměli v plánu.

Voda stříkala, smíchu bylo ažaž, prostě paráda!

Vůbec se nám nechtělo ven, ale hlad byl nakonec silnější, a tak jsme se převlékali, usušili a těšili se na pořádný dlabanec. K večeři jsme měli naprosto famózní bramborové knedlíky plněné uzeným masem a sladkokyselé bílé zelí s opečenou cibulkou. Jen se po té dobrotě na talířích zaprášilo, většina ještě utrácela u barového pultu, a začal velmi příjemný večer, pro některé v herně, jiní byli na pokojích a někteří sledovali jeden z dílů Pirátů z Karibiku ve společenské místnosti. Jak na nás padala únava, odebírali jsme se postupně do postýlek, a usínali pomalu dříve, než nám hlava dolehla na polštář.

Nedělní ráno bylo deštivé, venku lilo jako z konve, vstávat se nechtělo, ale postupně jsme se všichni odhodlali vylézt z postelí a přijít na snídani. Byly párky, a na stole ještě další doplňující dobroty, marmelády, paštika a med, stejně jako včera. V plánu jsme dnes měli procházku k Rešovským vodopádům, což bylo dohromady asi 4 km (na rozdíl od včerejších 18 km), nešli všichni, ale venku už nepršelo, tak plán se mohl uskutečnit. Cesta vedla docela z prudkého kopce a představa zpáteční cesty některé děsila už teď.

Kolem blížících se vodopádů bylo docela mokro a kluzko, tak jsme museli dávat pozor, abychom nesklouzli a nespadli. Odměnou nám ale byl úžasný pohled na nekonečný proud vody padající po kamenech a skalkách. Zvládli jsme to a nemohly chybět skupinová fotka a jedno moderní „selfíčko„ :) pěkně postaru s nataženou rukou, nejsme přece žádní městští floutkové.

Je na místě poděkovat majitelům a personálu penzionu Nad Vodopády za příjemné prostředí, milou obsluhu a výbornou domácí kuchyni, o kterou se zasloužila paní Růženka.

Rešovské vodopády - doslov

Před odjezdem nás čekal oběd, tentokrát vývar s nudlemi a kuře na paprice - jako od maminky! Po obědě jsme sbalili poslední věci, nachystali batůžky na cestu, pití, malou svačinku a vydali se na cestu do Rýmařova. Láďa opět fungoval jako kyvadlová doprava, ale přesto ti poslední, kteří autem jeli, stihli ujít téměř 4 km. V Rýmařově jsme měli ještě čas. Seděli jsme a odpočívali na lavičkách kousek od zastávky autobusu. Busík nás zavezl do Bruntálu, zbývalo se přesunout k vlakovému nádraží a šupem do Svinova. Na nádraží už na nás čekali rodiče. Posbírali si kabely a batohy z doprovodného auta, nezapoměli na své mladé syny a dcérky a vydali se na cestu domů. Unavení, ale s úsměvem a kupou vzpomínek :)

Rešovské vodopády, jak je neznáte :))

Děti dětem - akce SVČ

Ve středu 10. 6. 2015 jsme se v rámci klubové schůzky zúčastnili netradičního dne dětí, který organizovalo Středisko volného času v Ostravě-Zábřehu. Akce byla určena pro širokou veřejnost, hlavně pro rodiny s dětmi. Na celém průběhu se stejně, jako my, podílely organizace sídlící v pobočce SVČ Zálomu 1. Venkovní prostor byl rozdělen na několik stanovišť, sportovních, rukodělných a zábavných. Příchozí si vyzvedli na startu kartičku, do které pak sbíraly indicie k pokladu a razítka za splněné úkoly. Před pátou hodinou se pak mohly těšit na opékání párků. Počasí přálo, účast byla bohatá. My za "o. s. NADĚJE pro všechny" jsme měli stánek, kde si děti mohly zkusit hledat bonbony v nádobě s hrachem, hádat poslepu předměty, zatloukat hřebíky, šroubovat matice, kreslit nebo nafukovat balónky. I naši Nadějáci si obešli některá stanoviště. Největší úspěch měla lukostřelba, kam se několikrát v průběhu celé akce vrátili. Strávili jsme tak trochu jiné odpoledne, vyzkoušeli si nové věci a otestovali své dovednosti.

Zatloukání hřebíků hodně bavilo, hlavně děvčata :)

Bylo příjemné vidět, že to děti baví.

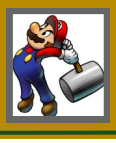

Poslední schůzka před létem

V úterý 23. 6. 2015 jsme se v Zálomu sešli naposled před prázdninami. Bylo to bohaté odpoledne, protože nás čekaly hned trojí oslavy narozenin. Ještě předtím, než jsme se ale pustili do dobrot, které oslavenci s maminkami přinesli, jsme se přivítali s „rejžou" Martinem, který se za námi zastavil, přišla taky Klárka, tak hned bylo o čem povídat. Vyprávěli jsme si také o tom, jak se kdo z nás od poslední schůzky měl, kde jsme byli, co nás čeká apod. Oslavencům jsme popřáli, předali dárky, bouchli jsme sladké šampusy a ochutnávali pizza šneky, jednohubky, buchty, rolády, chipsy... Maminky oslavenců nachystaly opravdu vydatnou hostinu. Snědli jsme skoro všechno, pouklízeli a rozloučili se s klubovnou, ve které budeme opět až v září. Čekají nás prázdniny, barevný červenec s Colours of Ostrava a pak srpnový tábor s koňmi opět v Kunčicích u Starého Města pod Sněžníkem.

Mějte se krásně a zase příště ahoooj :)

Redakce: Jiří Motal, Pavlína Srovnalová / kontakt: redakce.nadeje@seznam.cz / www.nadejeprovsechny.cz